

Projev prezidenta České republiky Miloše Zemana na Velitelském shromáždění dne 28. 11. 2017

Vážený pane ministře obrany, vážený pane náčelníku Generálního štábu, dámy a pánové.

Jsem velmi rád, že mám opět příležitost zúčastnit se Velitelského shromáždění, a nechtěl bych, aby moje vystoupení se stávalo jenom z několika zdvořilých frází. Proto mi dovoluje zmínit alespoň tři body, které považuji za důležité.

První bod je charakteristický tím, že jsem letos 28. října udělil nejvyšší vojenská vyznamenání dvěma náčelníkům Generálního štábu, a to generálu Krejčímu a generálu Pezlovi, kteří, byť ve zcela jiných podmínkách, přispěli v prvním případě ke zvýšení bojeschopnosti tehdejší československé armády a ve druhém případě k její demokratizaci. U náčelníků Generálního štábu nebývá obvyklé, že dostanou nejvyšší vyznamenání, protože jejich role je často spíše organizační, respektive manažerská, a nevynikají tak, jako vojáci v poli. Ale myslím si, že tato role je nedoceňovaná a snažil jsem se to proto napravit.

Zdá se mi ostatně, že v naší armádě bychom měli usilovat o získávání nových výrazných osobností s organizačním talentem, neusilovat jenom o zvýšení početního stavu, ale také o to, aby zde byli talentovaní a nadšení lidé, kteří dokáží svoje manažerské schopnosti zúročit i v armádě. Tolik první poznámka.

Poznámka druhá. Pokládám někdy za trochu nadnesené, když se úpí a naříká nad tím, jak náročný je úkol dvě procenta hrubého domácího produktu na obranu. Především, že v letech 1998 až 2002 byl tento úkol, neříkám hravě, ale plněn, nikdo se nad tím nepozastavoval a také nás nikdo příliš nechválil. Právě proto, že to bylo považováno za samozřejmé. A já se proto ptám, proč to není samozřejmé i nyní. Co se vlastně změnilo. A je pochopitelné, že vedle zvýšení finančních objemů, a to jak provozních výdajů, tak investičních výdajů minimálně v rámci onoho dvacetiprocentního limitu, potřebujeme právě inteligenci vojáků a důstojníků, která bude z této armády činit efektivní celek. Peníze samy o sobě nestačí. Jsou nutnou, nikoliv postačující, podmínkou.

Nu, a když jsem u těch dvaceti procent, nedivte se, že se vrátím ke svému oblíbenému tématu, kterým jsou drony, o nichž jsem zde mluvil již před rokem. Jsem velmi rád a děkuji za to všem zúčastněným, že byla zpracována studie na začlenění dronů do Armády České republiky, že v nejbližší době se podle této studie bude kupovat prvních šest, z nichž jeden se již osvědčil v Bagrámu, kde měl asi čtyři tisíce vzletů. A víte dobře, že tyto drony potřebujeme nejen v Afghánistánu, potřebujeme je v Mali, na Sinaji, v Iráku, možná i někde jinde. Je tedy zapotřebí, abychom usilovali o překonání jistého konzervatismu, který mě trochu připomíná odpor některých vysokých vojenských činitelů ve 30. letech minulého století proti tankům, kde pouze Charles de Gaulle a Heinz Guderian byli propagátory tanků a všichni ostatní považovali tanky maximálně za doplňkovou zbraň pěchoty.

Nu a pevně věřím, že tento vývoj a toto překonání konzervatismu povedou i k tomu, že drony jako nová zbraň se zařadí tam, kam patří a to jest pod Velitelství vzdušných sil. Doufám, že mě to pozemní vojsko promine. Pokud se nemýlím, drony občas létají.

Nu a konečně třetí a poslední poznámka je radostná. Mnohokrát jsem se při svých cestách po krajích setkal s příslušníky Aktivní zálohy. S radostí jsem podepsal zákon, který

dává širší možnosti jejich uplatnění a výcviku včetně refundace zaměstnavatelům jejich činnosti a řeknu vám, co mě zasáhlo. Viděl jsem primátora Frýdku-Místku vedle popeláře. Oba dva v maskáčích. Oba dva k nerozeznání. Oba dva spojení stejnou snahou bránit svoji zemi. To není prázdný a dutý patos. Ti lidé tam šli dobrovolně, z vlastní vůle. A jsem tomu velmi rád a samozřejmě, že budu myšlenku Aktivní zálohy i nadále podporovat, protože jestliže profesionální armáda přeci jen plní určité expediční cíle, pak rozšíření Aktivní zálohy by vyhovovalo úkolům teritoriální obrany.

Nu a pevně věřím, že my všichni, jak jsme tady, si uvědomíme, že rozvoj naší armády není něčím, co je zbytkové, to znamená, co můžeme investovat teprve poté, co uspokojíme nějaké jiné potřeby. Rozvoj naší armády je jednou z klíčových investic, ne jenom investice do techniky, ale také investice do lidí. A já bych dokonce řekl především do lidí. K čemu je vám sebemodernější technika, když ji nebudete umět ovládat.

Přeji vám proto ve vaší práci úspěch, na jedné straně chladnou profesionalitu, ale na druhé straně, protože bez toho to nejde, i nadšení.

Děkuji vám za vaši pozornost.